

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/872/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513201208
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7513201208.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a sudcov JUDr. Ladislava Cakociho a JUDr. Adriany Murínovej v právnej veci žalobcu CASH COLLECTORS s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy č. 49, zastúpený Advokátskou kanceláriou Havel, Holásek & Partners s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy č. 49 proti žalovanému Q. W., bytom v L. Č.. XX, zastúpenému JUDr. Tatianou Vorobelovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Bajzova č. 2, o zaplatenie 2 928,58 eura s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 23.5.2014 č.k. 11C/581/2013-82 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi na trovách odvolacieho konania sumu 143,10 eura platbu Advokátskej kancelárii Havel, Holásek & Partners s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy č. 49 do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 418,56 eura so 17,30% úrokom od 21.1.2011 do zaplatenia, s 9% úrokom z omeškania zo sumy 418,56 eura od 21.1.2011 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 35,00 eur, ktoré je žalovaný povinný zasielať do konca mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku pod následkami straty výhody splátok. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vyslovil, že žalobca je povinný uhradiť žalovanému trovy konania v pomere 5/7, ktoré budú vyčíslené v osobitnom uznesení po právoplatnosti rozsudku.

Týmto rozsudkom rozhodol súd prvého stupňa o peňažnom nároku žalobcu titulom poskytnutého úveru právnym predchodcom žalobcu - Slovenskou sporiteľňou a.s. so sídlom v Bratislave v sume 1 261,37 eura.

Pri rozhodovaní vychádzal súd prvého stupňa zo zistenia, že právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným dňa 1.2.2006 zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 1 261,36 eura, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 60 mesačných splátkach po 33,23 eura s dohodnutým dátumom prvej splátky 20.6.2006 a poslednou splátkou dňa 20.1.2011.

Na základe uvedeného zistenia a po vykonanom dokazovaní dospel súd prvého stupňa k záveru, že žalovaný si svoju povinnosť platiť dohodnuté splátky nesplnil riadne a včas. Každá splátka mala byť zaplatená do 20. dňa kalendárneho mesiaca. Žalobca si uplatnil splátky v lehote za mesiac február 2010

až január 2011, spolu za 12 mesiacov, teda v sume 398,74 eura, 12 x si uplatnil poplatok za správu úveru vo výške 1,65 eura, poplatok za správu úveru teda spolu v sume 19,80 eura a taktiež zmluvný úrok dohodnutý v konečnej splatnosti úveru vo výške 17,30% ročne, ktorý žiadal žalobca až od 21.1.2011 do zaplatenia. Vzhľadom na uvedené zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi sume 418,56 eura so 17,30% úrokom od 21.1.2011 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol, lebo jednotlivé splátky, poplatok za správu úveru bol uplatnený po zákonnej premlčacej lehote. Súd nedospel k záveru, aby zmluva o splátkovom úvere bola celá absolútne neplatná z dôvodu, že súčasťou zmluvy bola dohoda o aplikácii práva na tento úkon a nároky vyplývajúce z tohto úkonu. Súd dospel k záveru, že úverová zmluva je upravený v Obchodnom zákonníku, čo je nesporné, ale nakoľko jedna strana je spotrebiteľ, použijú sa ust. Občianskeho zákonníka, na ktoré výslovne odkazuje aj novela Občianskeho zákonníka v ust. § 52 ods. 2, kedy je potrebné v zmluvách v zmysle Obchodného zákonníka pri realizácii, či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách, či osobitných právnych predpisoch. Preto dohoda o voľbe zákona sa považuje za neprimeranú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, teda je absolútne neplatná, čo však nespôsobuje absolútnu neplatnosť celej predmetnej úverovej zmluvy. Vychádzajúc z ust. § 160 ods. 1 O.s.p. súd umožnil žalovanému zaplatiť žalovanú sumu v mesačných splátkach po 35,00 eur vzhľadom na jeho nízky príjem a rovnako aj nízky príjem jeho manželky.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalobu v plnom rozsahu zamietne. V odvolaní uviedol, že zmluva o splátkovom úvere v čl. 2 ods. 4 obchádza zákon tým, že sa zmluvné strany dohodli, že ich vzťah založený zmluvou sa upravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka podľa § 262. Aplikácia ustanovení Obchodného zákonníka v zmluve o úvere je bez ohľadu na povahu účastníkov. Charakter úveru je priamo v zmluve označený ako spotrebný. Práve takto uzavretú dohodu o voľbe práva pri poskytovaní spotrebného úveru občanom, považuje za obchádzanie zákona. Má za to, že veriteľ práve touto voľbou práva chcel zamedziť posúdeniu typu zmluvy ako zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, resp. spotrebiteľské zmluvy podľa ust. Občianskeho zákonníka a aby následne určil podmienky poskytnutia úveru podľa Obchodného zákonníka. Je toho názoru, že spĺňa status spotrebiteľa, ako to vymedzuje ust. § 52 Občianskeho zákonníka. Je preto toho názoru, že vec je potrebné posúdiť podľa ust. Občianskeho zákonníka a nie podľa Obchodného zákonníka. V zmluve o splátkovom úvere si veriteľ určuje, že ročná percentuálna miera nákladov je 9,59%, pričom ako sa vypočítala a určila nie je uvedené, všetko sa odkazuje na obchodné podmienky banky, úverové banky, ktoré netvoria prílohu k zmluve o úvere. Aj keď v dohode s veriteľom je ročný úrok 17,30% ročne, výška príslušenstva, ako sú poplatky, náklady spojené s úverom, náklady na spracovanie úveru a podľa žalobcu bol povinný zaplatiť aj iné poplatky, ktoré neboli určené v zmluve, a to v zmysle sadzobníka, tak napríklad aj poplatok za upomienku sa pohyboval od 200,00 Sk do 700,00 Sk. Od veriteľa si požičal 1 261,37 eura s tým, že ju splatí do 20.1.2011 a suma určená na vrátenie v čase postúpenia pohľadávky od veriteľa na žalobcu dňa 21.10.2010 už bola vo výške 2 928,58 eura. Je preto potrebné ustáliť, že zmluva o splátkovom úvere odporuje zákonu a zákon obchádza s poukazom na § 49 Občianskeho zákonníka a podľa § 39 Občianskeho zákonníka je táto podmienka v celom rozsahu neplatná, pretože jednotlivé ustanovenia zmluvy nemožno oddeliť od samostatného obsahu zmluvy. Skutkové zistenia súdu v rámci vykonaného dokazovania tomuto záveru jednoznačne nasvedčovali, keď súd dospel k inému záveru, je jeho rozhodnutie po stránke vecne nesprávne. Má za to, že z vykonaného dokazovania vyplynul záver, že zmluva o splátkovom úvere je absolútne neplatným právnym úkonom a na pojednávaní sa dovolal absolútnej neplatnosti právneho úkonu, preto prichádza následne v úvahu spôsob vyporiadania medzi žalobcom a ním podľa zásady bezdôvodného obohatenia. Na pojednávaní v konaní vzniesol námietku premlčania nároku na zaplatenie sumy 2 928,58 eura a žiadal žalobu v plnom rozsahu proti nemu zamietnuť. Na vznesenej námietke premlčania trval i v odvolacom konaní. Pre prípad, že by súd dospel k záveru, že zmluva o úvere je platná a účinná, vzniesol námietku premlčania do jednotlivých splátok. V zmluve bolo dohodnuté, že splnenie dlhu je v mesačných splátkach po 1 001,00 Sk vždy do 20. dňa v mesiaci počnúc dňom 20.2.2006. V zmysle § 103 veta prvá pre každú splátku plynie samostatná trojročná premlčacia doba. Nesúhlasil so záverom súdu, že i po uplynutí splatnosti úveru 20.1.2011, naďalej priznáva žalobcovi úrok vo výške 17,30% ako odmenu za poskytnutie úveru, keďže tento bol dohodnutý do 20.1.2011. Z omeškania platenia jednotlivých splátok úveru vyplýva pre žalobcu nárok na zaplatenie úroku z omeškania. Súd nevyhodnotil dôkaz, písomné oznámenie vo vyhotovenom výpise z 11.4.2014, je v informácii pre klienta uvedené, že úver bol splatený. V tomto smere súd nevykonal dokazovanie, čo znamená táto informácia. Poukazuje na odpor, v ktorom uvádzal, že nie je si vedomý takého zostatku úveru ako bol žalobcovi postúpený.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť a zaviazat' žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania.

Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ak dospel k záveru, že nárok žalobcu je čiastočne dôvodný, ktorý následne aj správne právne posúdil, ak zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 418,56 eura s príslušenstvom a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Ani počas odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu, preto odvolací súd na skutkové zistenia a na právne normy, ktoré použil súd prvého stupňa poukazuje a v celom rozsahu sa s ním stotožňuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

K odvolaniu žalovaného je potrebné uviesť, že toto nemožno považovať za dôvodné, ak vychádza z názoru, že zmluva o splátkovom úvere odporuje zákonu, zákon obchádza a je absolútne neplatná. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na správne závery súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, v ktorom súd prvého stupňa uvádza, že zmluvu o splátkovom úvere uzavretú účastníkmi nemožno považovať za absolútne neplatnú z dôvodu, že súčasťou zmluvy bola dohoda o aplikácii práva, pretože úverová zmluva je síce upravená v Obchodnom zákonníku, avšak nakoľko sa jedná o spotrebiteľský vzťah pri rozhodovaní vychádzal súd z ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúci spotrebiteľské vzťahy. Za správny treba preto považovať jeho záver, že dohoda o voľbe zákona sa síce považuje za neprimeranú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, a teda za absolútne neplatnú, avšak uvedená skutočnosť nemá za následok absolútnu neplatnosť celej úverovej zmluvy. Pretože dôvod neplatnosti sa vzťahuje len na túto časť úverovej zmluvy, je neplatnou len táto časť.

Za nedôvodnú považuje odvolací súd aj námietku žalobcu v odvolaní ohľadom nesprávneho právneho posúdenia veci vo vzťahu k uplatnenej námietke premlčania. Súd prvého stupňa ohľadom vnesenej námietky premlčania správne aplikoval ust. § 101 v spojení s § 103 Občianskeho zákonníka a dospel aj k správne záveru, že nárok žalobcu v lehote za obdobie mesiaca február 2010 do januára 2011 vrátane spolu s príslušenstvom nie je premlčaný.

Vzhľadom na uvedené možno preto konštatovať, že nie sú dané žalovaným uvádzané odvolacie dôvody, preto odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z ust. § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania má úspešný účastník, v danom prípade žalobca, preto mu súd priznal náhradu odvolacieho konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia, a to za 1 úkon právnej služby - písomné vyjadrenie k podanému odvolaniu v sume 111,21 eur a k tomu 1 x režijný paušál v sume 8,04 eura. Ďalej súd priznal v rámci trov konania žalobcovi DPH vo výške 20%, t.j. v sume 23,85 eura.

Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.